

1241 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1242

af Landstinget ifjor, nu eller en Gang i Aiden maatte blive vedtaget, da vilde den naturlige Fremgangmaade være den, at Kultusministeren udstedte et Cirkulære til Skoleraadene, hvori han opfordrede dem til at komme med Indstillinger i den Retning og den Anledning, og hvori han udtalte for dem, at de i deres Indstillinger skulde tage Hensyn til, om vedkommende Kommune havde opfyldt deres Forpligtelse til selv efter Cone at lønne deres Skolelærere. Jeg vil ikke paastaa, at det Forslag, vi have tilset, i enhver Henseende tilfredsfiller mig; thi det kommunale Element er ikke tilstrækkelig fremdraget deri. Men hvorfor vi ikke have kunnet slutte os til Flertallets Forslag, ligger allerede tydelig i, hvad jeg har udtalt, idet Flertallet ser fuldstændigt bort fra det kommunale Element. Flertallets Forslag vil have til Følge, at de Kommuner, som have udført Loven af 1814 fuldt ud, og som lønne deres Lærere paa en forsvarelig Maade efter Tidene, ville intet Tilskud faae til deres Skolelærere, hvormod andre Kommuner, som have været knebne og som ikke have villet give mere end aldeles utilstrækkelig Løn, nu faae af Statskassen det Manglende, uden at de i fjerneste Maade behøve at paavise, at de ikke have Raad til selv at give det. Jeg tror ikke, at den Ordning er retfærdig. Men endnu er der een Grund for os til ikke at kunne slutte os til Flertallets Forslag, og det er den, at Flertallet har sat det i en Forbindelse, som det vel er Meningens skal være uopløselig, nemlig med Dyrtidsstilløgene til Embeds- og Bestillingsmændene. Dette har Mindretallet aldeles ikke kunnet tiltræde; det forekommer os, at der slet ikke er nogen Forbindelse herimellem. Et er Statens egne Embeds- og Bestillingsmænd, et andet er kommunale Bestillingsmænd, som der vel kan være Grund til for Staten at komme til Hjælp, naar Kommunerne selv kun daarlig ere i Stand hertil, men som paa ingen Maade kunne sammenlignes med dem, som umiddelbart tjene Staten. — Jeg tror, jeg her har faaet gennemgaaet Vndringsforslagene, og jeg tror ogsaa, jeg har faaet Leilighed til allerede nu ved Begyndelsen af Forhandlingen at udtale mig tilstrækkelig tydeligt for det høie Thing paa Mindretallets Vegne.

Finantsministeren (Estrup): Jeg skal ikke indlade mig paa at besvare de forskjellige Uttringer, som ere fremkomne fra Flertallets Ord-

fører som Indledning til Behandlingen af selve Sagen, og jeg skal heller ikke forsøge de Gæmner, som Mindretallets ærede Ordfører bragte frem for sit Vedkommende som Indledning til de Bemærkninger, han havde at gjøre til Finantslovsforlaget. Men skjøndt altsaa det Omraade, hvorpaa mine Udtalelser vilde bevæge sig, vil blive noget mere indskrænket end det, hvorpaa de to ærede Ordførere have tumlet sig, saa frygter jeg dog for, at mine Udtalelser vilde blive noget udførligere, navnlig end dem, vi hørte af den ærede Ordfører for Flertallet, som var i den behagelige Stilling at tro at kunne fritage sig for at motivere en hel Række af Vndringsforslag af Flertallet med Henviisning til de trykte Bemærkninger, og som ogsaa lod afstillige af de Bemærkninger, der kun findes i Betænkningen, uden at have fundet Udtryk paa Vndringsforslagslisten, staa uomtalte her. Det Meste af, hvad jeg i den Anledning har at bemærke, er ganske vist fremkommet for Finantsudvalget; men da Finantsudvalgets Møder jo ikke overværes af Stenografer, og der ikke foreligger Noget for det ærede Thing og endnu mindre for Offentligheden i det Hele taget om, hvad der forhandle i Udvalget, og om, hvad der udtales der fra Ministrenes Side, saa kan jeg ikke undgaa her i Thinget at gjentage en Del af det, som allerede fra Udvalgets Forhandlinger vil være det ærede Udvalg bekendt. — Det første Punkt, jeg skal omtale, angaar ikke noget Vndringsforslag, det angaar kun en Bemærkning i Udvalgets Betænkning om, hvor ønskeligt det vilde være, at den saakaldte Arveskag snart maatte finde en Afslutning paa en for alle interesserede Parter tilfredsstillende Maade. Saaledes som dette er udtrykt, kan jeg fuldkomment slutte mig dertil, idet jo selvfølgelig blandt de interesserede Parter ogsaa findes Staten gennem Krigsministeriet paa Krudtværkets Vegne. — Til § 2 er der under Nr. 1 stillet et Vndringsforslag, som gaar ud paa, at Leiesummen af en Bygning under Finantsministeriet skal forhøjes med 500 Kr. Den ærede Ordfører har gjort Rede for Betydningen af dette Vndringsforslag eller rettere sagt for den Betydning, som Udvalgets Flertal vil have lagt i dette Vndringsforslag. Forsaavidt Betydningen skal være den, at ved en saadan Forhøjelse af Leiesummen skal Finantsministeren tvinges til enten at forlange denne Bygning eller rettere denne Del af en Bygning tilbageleveret af Krigsministeren eller til at fordrø en Leiesgift af Krigsministeren, vil Vedtagelsen